

Марцела Занки и Владимир Ђорђевић

MY SPACE РАЗГОВОР

Владимир Ђорђевић: Не могу а да не кренем са најопштијим (а у овом тренутку развоја жанра чини ми се најбитнијим питањем), шта је за тебе VJ-ing? И да ли је он уопште уметност?

Марцела Занки: VJ ствараоци раде, мање или више, на сличан начин као што раде и музичари са електронским звуком. Хардвер и опрема се разликују, али принцип рада је исти (кросфејдање, семплирање, скречање, секвенцирање...итд.). Видео умјетници концентрирају се на визуелне елементе, манипулирајући и миксајући видео-клипове или лупове, да би створили видео-секвенце које би могле бити приказиване на електронским партијама, али и у умјетничким галеријама.

Разлика између осталих визуелних умјетности и VJinga је у томе што VJ аутори миксају намјенске видео-клипове, флеш анимације и излазе са камера уживо, у реалном времену, без претходне продукције, у ритмичком складу са музиком DJ-а.

V-Jing је форма видео перформанса која комбинира већ припремљене видео-лупове и клипове са видео-излазима (камера) која је постављена на бини и негдје међу људима (што ја особно не практикујем јер ми се не уклапа у концепт).

Основна опрема су софтверске и хардверске компоненте (рачунало, видео миксер, видео плејери, камера, пројектор) како би се повезала дешавања на бини и међу публиком са јединственом идејом визуелизације музике DJ-а или бенда која би се потом приказивала на великим платнима помоћу дигиталних пројектора.

Да ли је умјетност? На нашим просторима то сигурно не функционира као умјетност, али у Лондону, Амстердаму или Берлину, свакако да. Они имају, пак, факултете за VJ продукцију и имају цијели тај засебан приступ томе. Овдје се то много потцијењује, у бити, уопће

се и не зна за то, и ја то промовирам у свом граду тако што сама организирам партије, а прије мене су то почели радити Loorjunkies (dnb team).

Владимир Ђорђевић: Приликом нашег недавног сусрета, приметио сам да је твој рад повезанији са класичним видеом, чак са графиком и дизајном, него са филмом. За мене лично то је јако занимљиво, обзиром да се Алексин и мој рад базира на идеји да је VJ ing нови филмски израз. У ком смеру можемо очекивати развој VJ-inga?

Марцела Занки: Не бих рекла да је то наставак филма, јер је по мени VJ ing више повезан са перформансом, бар ова врста која се ради по клубовима јер је у живо и импровизира се на лицу мјеста. Све остале форме су, по мени, ближе експерименталном филму, намјештени измонтирани...

Ја сам одлучила направити неки свој стил. Како ми је прва година на Академији била графички дизајн, увијек сам налазила инспирацију у тим коцкицама, кружићима, пикселима, геометријама, такође, су ми и фотографија и стоп анимација јако забавни, све се ово јако добро уклапа са музичким ритмовима, а и концептуално ми се уклапа. Док радим видео, настојим бити најједноставнија могућа, прерађивајући своје фотографије у фотошопу, правећи једноставне флеш графичке анимације, користећи стрип и видео у црно – бијело – црвеној комбинацији, као мој препознатљив стил, концентрирана на људска лица и покрете. Радећи углавном своје клипове, покушавам се уклопит' у разне глазбене стилове...

...не знам у ком смјеру иде све то...али сам задовољна овако...путујем бесплатно, упознајем дивне људе и забављам се бескрајно. (смех)

Владимир Ђорђевић: VJ ствараоци излазе из клубова, шире поље свог деловања на галерије, на јавне просторе. У Србији, још увек се боримо за своју позицију у клубу. Каква је ситуација у Хрватској? Има ли сцене, клупске пре свега, али и других, које дају више могућности ауторима?

Марцела Занки: Иста је ситуација и у Хрватској. Загреб је једино мјесто гдје је све могуће, наступати у клубовима, галеријама, на засебним догађањима везаним за VJ- ing, као што је Видеоскоп, фестивал који окупља VJ умјетнике диљем земље који представљају свој рад у десет минута. Сплит, Ријека, или остали градови, имају једва једног или двоје VJ стваралаца који су активни. Ми смо се у Сплиту, више усредоточили на видео-инсталације, тада су нас почели озбиљно схваћат и плаћати нас. (смех) Генерално, и даље нема VJ културе.

Владимир Ђорђевић: Хвала ти на разговору.